

1719, 20

26

FACULTATIS JURIDICÆ DECANUS
ERNESTUSTENZELL,

JCTus,
CONSILIARIUS REGIMINIS ELECTORALIS,
JUDICII PROVINCIALIS ERFURTENSIS ASSESSOR,
ET CIVITATIS CONSUL PRIMARIUS,
ET REL.

*Ad lectionem solennem quam vocant
Cursoriam,*

Nobili & Clarissimo Jurium Candidato
DN. AUGUSTINO NEUBER,

GRUNAV. MISN.

D. III. Julii M DCC XIX.

IN AUDITORIO JCTORUM MAJORI HABENDAM
Cum Magnif. Dn. Rectore, omnium Ordinum
Auditores decenter invitat,
Et simul occasione

Nov. 18. c. 5.

^{DE}
**CONCUBINIS, EORUMQUE
LIBERIS**

quædam proponit.

ERFORDIÆ,
LITTERIS GROSCHIANIS,
ACAD. TYPOGR.

FACULTATIS JURIDICAE DECANUS
~~ERNESTUS TENZEL~~

ICUS
CONSILIARIUS REGIMINIS ELECTORALIS
JUDICII PROVICIALIS ERURTENSIS ASSessor,
ET CIVITATIS CONSUL PRIMARIUS
ET REL.
Ad lectorem solennem dunt vocatus
Custodiam

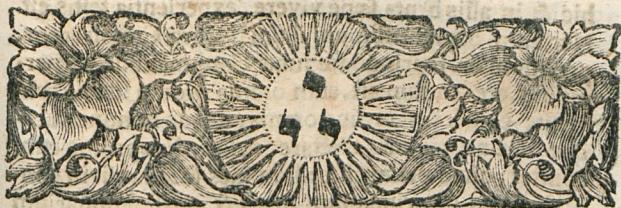
~~DR. AUGUSTINO NEUBER~~

1788
D. III. JUL. M. DCC. LXXX.
IN-AUDITORIO ICTORUM MAJORI HABEND. IM.
Causa Magist. Dr. Receptor, omnium Ordinum
Auditors decernit invenit
Et simul occasione
Vor. 18. c. 2.

CONCUBINIS FORUMQUE
LIBERIS

quendam proponit
ERRATA
LITTERIS GROSCHMANNIS
ACAD. TYPOG.

Maris ac fœminæ Conjunctionem ex Jure Naturæ descendere, Ulpianus in *L. 1. §. 3. ff. de Just. & J. tradidit*; reprehensus vulgò exindè, quod ibidem, omnia animalia juris Naturæ peritiâ censerit, docuerit. Cujus tamen sententiæ defensores quoque extare constat. Inrer quos est acutissimus *Strauch. Dissert. 1. §. 4.* It. *Beier in Harmon. Struv. Schnobel. Disp. 1. th. 6.* Si enim jus Naturæ, generaliori conceptu, pro quacunque Legislatoris æterni in actibus animalium directione, sive per modum rationis, & obligationis; sive per modum inclinationis, & instinctus naturalis, accipias: dubium esse vix potest, quod propriè etiam brutis jura tribui posse, non malè statuerit *Ulpianus*. Quem secutus *Justin. Imper. & compilatores Instit. Juris Civil. in pr. J. de J. N. G. & C.* Et sanè si vel solam illam maris & fœminæ Conjunctionem (quam nos matrimonium appellamus *sec. d. l. 1. §. 3. de J. & J.*) consideremus, ordinem aliquem vel inter bruta ibidem observare (ut plurimum) licet, dum e. g. hæc post imprægnationem à commixtione abstinent, undè quod ad propagationem respiciant, colligere licebit. Imo ordinatius hominibus

hic & in aliis bruta sapè vivere, experientia testis est. Nec enim sapientissimum illum Naturæ Conditorum, promiscuam maris ac fœminæ Conjunctionem, permisisse, credendum est, cum omnia ordine Idem creaverit, conservet ordine omnia, neque homines absque ordine res suas tractare, velit. Præprimis cum constet, quod prima inter homines societas sit in conjugio, cum sit principium urbis & quasi seminarium Reipublicæ, agente *Tullio*, 1. offic. Sic etiam Imp. Justin. Nov. 22. in pr. ait: *Si matrimonium sic est honestum, ut humano Generi immortalitatem artificiosè introducere & ex filiorum procreatione renovata genera manent jugiter DEI Clementiâ, quantum est possibile nostræ immortalitatem donante Naturæ, rectè nobis studium est in nuptiis.* Et Imper. Justinus Minor in Nov. 140. pr. *Nihil inquit in rebus Mortalium perindè venerandum est, ac matrimonium, quippe ex quo liberi, omnisque deinceps sobolis series existat: quod regnes, atque Civitates frequentes reddat: Unde denique optima Reipublicæ Coagmentatio fiat.* It. Leo Imper. in Nov. III. *Nihil ad Conservandum genus humanum adeo esse necessarium, atque quod è costâ viri tributum est subsidium, cum Artifex ille, qui istud condidit, tum ipsâ natura Divino documento attestatur.* Et si vero vel ipsum Naturæ jus tales conjunctiones non permittat promiscue, tamen certum & limitatum modum, qui legitimum probaret matrimonium, vix determinavit, nisi arctioris sanguinis conjunctionis causas quasdam excipias. Quod enim hac ratione Polygamie simultaneæ, nec non conjugio primario fine carenti, simpliciter obices positi sint, veritati vix est consentaneum. Quid vero Jure Divino? An non certa ibidem, ex pri-

primæva institutione, tanquam ex fundamentali lege
 sec. illud Matthæi XIX. determinatio, dum Salvator
 Mundi ibidem ait: *Qui initio rerum Genus humanum
 condidit, marem ac feminam condidit eos & dixit: ob hoc
 reliquet homo patrem & matrem, & adhaerebit uxori
 suæ: eruntque ambo in carnem unam. Quamobrem Con-
 iuges non sunt amplius duo, sed caro una. Quod igitur
 DEUS coniunxit, homo ne separet.* Annon hæc lex illa
 est, qua Coniugalitatis Societas à Creatore Summo fuit fun-
 data, inter unum scilicet marem, & unam feminam,
 ad propagationem generis humani, indissolubili nexu?
 A qua etsi in statu naturæ corrupto non gentes modo
 sed & DEI Populus per cordis duritiam multum re-
 cesserint, Polygamia, divortiiis, concubinato, & pelli-
 catu liberius permittis; tamen Christiani ad primævum
 illum, & fundamentalem legem adstringimur, sicuti
^{ut dicitur} fuit constitutum, atque ut perfectioni studea-
 mus. Uti optime Schilter. ad *Ex. 36. §. 1.* add. *Ha-
 vem. Gamol. Synopt. Lib. 2. §. ult. p. 380.* ubi tantummodo
 conjugium à DEO institutum, omnes reliquas com-
 mixtiones extra matrimonium, prohibitas, ac da-
 mnatas esse notat. Nec est, ut illos qui primævam
 institutionem Divinam, vim legis habere negant, au-
 diamus; Eorum quippe sapientia eo temeritatis pro-
 cedit, ut cælum vituperare videantur. Jure porro
 humano varias matrimonii observare licet leges, &
 gentium mores. Nulla enim de re magis sollicitos
 fuisse veteres, quam de conjugio, & militia, autor
 est *Aventin. 4. part. de reb. Turc.* & non tantum ex LL.
 12. Tab. & quæ post ea secula natæ sunt apud Roma-
 nos, sed & Solonis, & Lycurgi inter Athenienses,

& Lacedemonios, & ex *Polit. cap. ult.* patet. Missis autem jam, quæ de Hebræorum ante Moſen & Græcorum Legibus & moribus obtinuerint. Apud Romanos certam etiam matrimonio formam præſcriptam fuiſſe, conſtat, qua ipſâ ab illegitimis Conjunctionibus ſecernebatur. Exemplo illud comprobatur Concubinatus, matrimonio contradidinctus. Ut ut enim Concubinam ducere, jure illo eſſet permiſſum, ob ſumtus in uxorem faciendos evitandos *l. 2. ff. de Concubinis*, & non niſi dignitatem inter uxorem & Concubinam intereſſe videatur *l. 49. §. 4. ff. de leg. 3.* ita ut concubina fuerit inſtar uxoris minus ſolemnis, quæ etiam ſemi Conjunx dicitur. *Cujac. Parat. tit. de Concubin. & Lib. 3. obſ. 18.* Veram tamen & realem differentiam nihilominus ſubſeſſe, & in verbo definit. Matrimonii: *Individuam*, conſiſtere, recte *Huber. in Digreſſ. Lib. 2. Cap. XI. notat.* nam & ſine divortio dimitti poterant concubinæ, *L. §. Concubin. 17. rer. am. & adulterium cum iis non perpetrabatur, niſi in conſortio Patroni hærent. L. 13. pr. ff. ad L. Jul. de adult.* Hinc & legitimi matrimonii effectus ceſſabant in concubinatu, & liberi indè nati, dicebantur naturales, nec in Patriâ poteſtate, niſi juſtis nuptiis ſecutiſſent, erant. Nec ſuccedebant Patri ut legitimi. De qua ſucceſſione tractatur in *l. 1. §. 2. C. de natur. lib. Nov. 18. pr. & c. 5. in Nov. 89. c. 11. cum auth. licet, C. de Natur. lib.* Præterea, quod Concubinatus jure Romano non ſimpliciter fuerit approbatus non male è *Nov. 89. c. 12. junct. l. 144. ff. de R. J.* colligitur. An etiam Concubina fuerit infamis jure Romano diſputari ſolet. Negativam pluribus oſtendit *Huber. d. cap. XI.* Cæterum ſuſtulit Concubinatum jam ſuo tempore

re Leo Imper. in suâ Nov. 91. verbis: *Neque minus ea lex, que probrosè cum Concubinis immisceri, non erubescens, id permittendum judicavit, honestatem susque deque habuit. Ne ergo per hoc Legislatoris erratum dedecore nostrum Rempublicam afficere timeamur, itaque lex illa in æternum sileto. Ab illa enim non modo religionis verum etiam Naturæ injuriâ secundum Divina, Christianisque convenientia præcepta, prohibemur. Recessibus prætereâ Imperii prohibitus est Concubinatus Reformat. Polit. de Anno 1548. tit. von leichtfertiger Beywohnung/ & Ordin. Polit. de anno 1577. Tit. simili. Non tamen pro Concubinitu habendum matrimonium quoad certos effectus per pactum restrictum, cum v. g. Principes cum inferioris fortis sponsâ matrimonium ineunt, & nec eam dignitatis suæ, nec liberos ex eo matrimonio procreandos, similiter successione participes esse volunt. Quale matrimonium data coram Ecclesiæ sinistra manu, contrahi, & vocari solet matrimonium ad Morginaticam, vel etiam matrimonium lege salica contractum. Sed plura de his in Lectione sua Cursoria pertractabit*

Nobilissimus & Clarissimus Jurium Candidatus

AUGUSTINUS NEUBER,

De cujus Vita & Studiis pauca, quæ nobis communicata, more consueti nunc recensenda duximus. Patriam nactus is est tractum Chernitiensem, qui pars Misnia est, ubi primam lucem in pago Heuna d. 4. Apr. Anno 1694. asperxit. Parentes veneratur Dn. GEORGIUM NEUBER, Mercatorem linearum negotiationi addictum, Matrem, ELISABETHAM natam DOOSTIN, Hi filium ad Studia destinatum, post infillata pietatis capita, & prima literarum rudimenta, Anno 1709. Zizam miserunt, ubi per septem fere anni spatium

tium Episcopalis Scholæ alumnus fuit, tantosque sub manu-
datione honoratis. Dnn. Collegarum, M. GOTHOFREDI
GLEITSMANNI, Rectoris celeberr., M. JOH. CHRISTIA-
NI HERTZOGEN, Conrectoris meritisissimi, GRAMERI,
Collegæ tertii, & TITELII, Cantoris, ac Collegæ quarti, fe-
cit progressus, ut tandem studiis relictis scholasticis, ad altio-
ra Academica studia dimissus fuerit. Ad celeberrimam igitur
Mufarum sedem, Universitatem Lipsiensem abiit, ibique
anno 1716. nomen ipsius, albo Academico fuit datum. Au-
divit ibidem sedulus & frequenter per aliquot annos Con-
sultissimos, ac Celeberrimos Jctos ac Professores, Dnos D.
PHILLIPPI, D. KLEPPERPEINIUM, D. KÄSTNERUM,
D. RUDIGERUM, & D. AUG. FRID. MULLERUM. Tan-
dem consultum judicavit, rationes eruditionis acquisitæ red-
dere, ideoque nos adiit, & admissionem ad Examen, &
ad alia specimina inauguralia petiit, ac impetravit. Textus
quippe ex utroque Jure Canonico, & Civili more majorum,
resolvendos transmisit, præfinito simul ad examen quod di-
cunt rigorosum termino, Facultas nostra Juridica. Satisfecit
ibidem, Dn. Candidatus in resolvendis textibus, & quæstio-
nibus propositis, expectationi nostræ intantum, ut ad ule-
riora specimina janua ipsi sit aperta. Quapropter proximo
die 3. h. Jul. hora nona matut. Lectionem Curforiam ad
d. Nov. 18. Cap. 5. b. c. D. illaque finita, Disputationem Inau-
guralem, de NECESSARIA LEGUM CIVILium UNI-
VERSALITATE, ET IN EA ADHIBENDA ÆQVITATE,
habebit. Ad quos actus solennes Magnificus D. Universita-
tis Rector, Proceres ac Cives Universitatis nostræ omnes ac
singuli, eâ quâ par est observantia, & humanitate, invitantur.
Publicatum sub Sigillo Facultatis Dom. 4. post Trinit.
2. hujus Jul. Anno MDCCXIX.

(L. S.)

77-α (1+12)

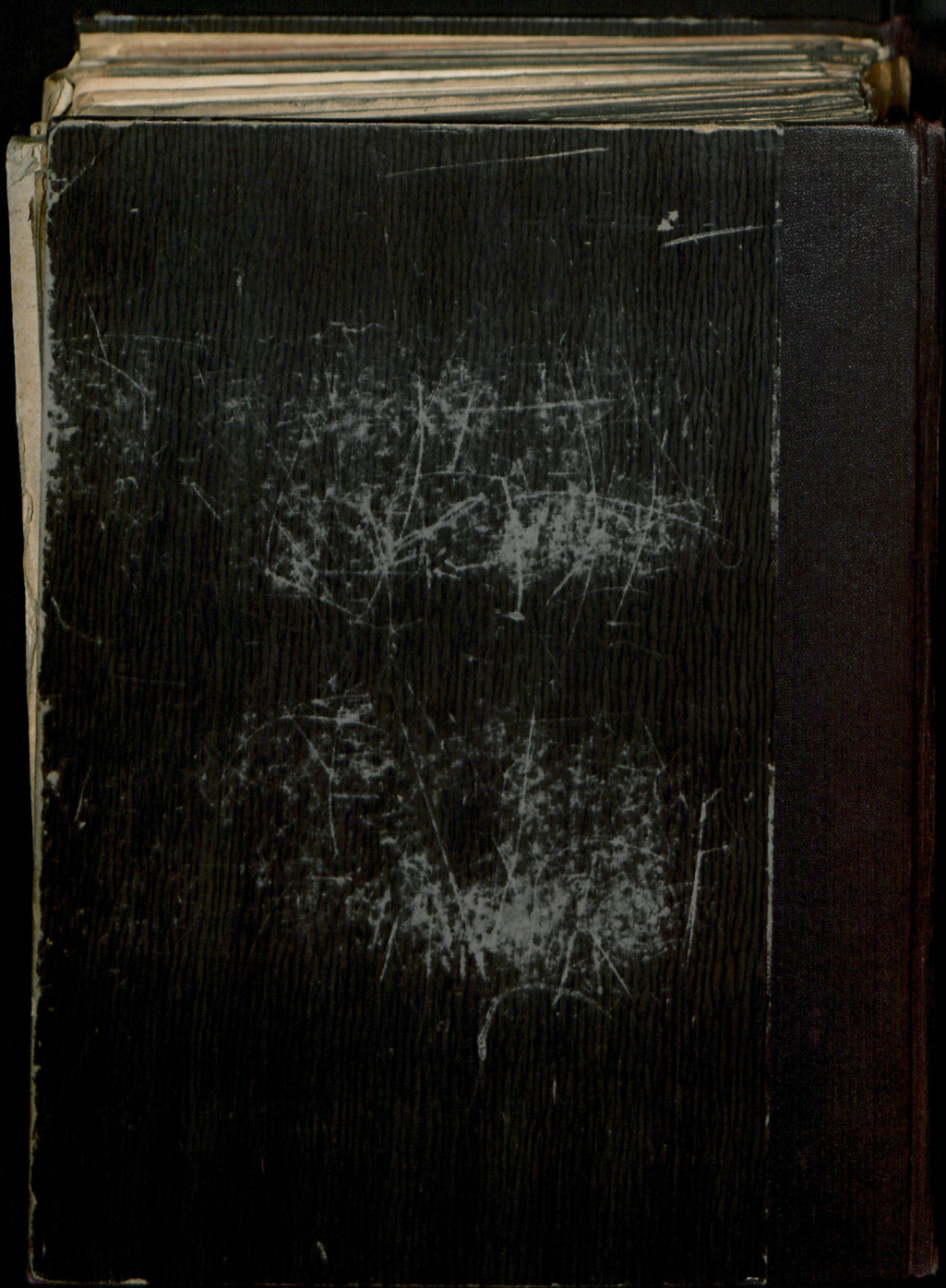
56.

ULB Halle 3
004 997 492

WDIP

26

1719, 20

FACULTATIS JURIDICÆ DECANUS
ARNESTUSTENZELL,
JCTUS,

CONSILIARIUS REGIMINIS ELECTORALIS,
DICI PROVINCIALIS ERFURTENSIS ASSESSOR,
ET CIVITATIS CONSUL PRIMARIUS,
ET REL.

*Ad lectionem solennem quam vocant
Cursoriam,*

Nobili & Clarissimo Jurium Candidato

N. AUGUSTINO NEUBER,

GRUNAV. MISN.

D. III. Julii M DCC XIX.

AUDITORIO JCTORUM MAJORI HABENDAM
Magnif. Dn. Rectore, omnium Ordinum
Auditores decenter invitat,

Et simul occasione

Nov. 18. c. 5.

DE
**CONCUBINIS, EORUMQUE
LIBERIS**

quædam proponit.

ERFORDIÆ,
LITTERIS GROSCHIANIS,
ACAD. TYPOGR.

